

Sest nõruses saab vägi täielikuks.

2 Kr 12:9

Kas sind vaevab nõrkus? Sa tahaksid hoiduda pattu langemast, tahaksid osata valitseda oma keelt ja olla kõikide vastu armastav. Ent su katsed lähevad järjest luhta! Lisaks meenuvad sulle ka vanad eksimused, kuigi sa püüad neid unustada.

Nõnda on meie kõikidega. Oleme hällist hauani patuse loomuga ega suuda end teistsuguseks muuta.

Aga Jumal on armuline. Ta kasutab ka su väärsumme sinu heaks. Nõrkus on parem kui variserlikkus. Kui sa arvad end olevat nii hea, et sa Jumala andeksandi ei vaja, siis oled sa juba kaotanud kontakti tema ja tema riigiga, sest taevariik on rajatud vaid armule ja andeksandmisele.

Me peame olema rahul sellega, et saame patustena ikka ja jälle pöörduda andeks paludes

Jumala poole. See on Jumala mõte: me oleme väiksed ja abitud, tema on suur, kes aitab alati.

Sel asemel, et jääda oma nõrkuse pärast norutama, saame me ikka otsida lohutust sellest, et oleme saanud Kristuse ohvri läbi armu.

Kõik puudulik meie elus on Kristuse surma läbi hüvitatud. Jumal peab meid Jeesuse tõttu alati õigeiks ja laitmatuiks. Ning sellisteks, nagu peab meid Jumal, peame ka meie end pidama – ka kõige närusematel hetkedel, kui meie seest paiskub välja kõiksugust pattu ja viletsust. ”Sest otsekui taevas on maast kõrgel, nõnda on tema heldus võimas nende vastu, kes teda kardavad.” Ps 103:11.

Ühtegi ei ole mul,
mis ma võiksin tuua sull,
Aga mulle tasuta
armust armu annad sa.
Oled õigeks teinud mind.
See eest kiidan järjest sind.

Siioni kannel 22:3